

nisterielle Enevælde over til Selvstyre, men Udvalget siger samtidig, at alt det gamle i den forrige Forfatning ikke er daarligt. Der er Punkter i den, som Udvalget foretrækker — eller for det ene Punkts Vedkommende 14 af dets Medlemmer —, og som vi derfor stiller Forslag om at tage over i det nye Forslag. Udvalget mener, at disse Punkter ikke vil komme til at staa som gamle Lapper paa et nyt Klædebon, men tværtimod vil passe bedre til den Selvstyrestilling, som Forslaget tilsigter at give denne Institution, og derfor bedre passer ind i den nye Lov end Lovforslagets tilsvarende Bestemmelser.

Af Ændringsforslag af større Interesse er der endnu et tilbage, som er stillet af et Flertal paa 8 Medlemmer, men da jeg ikke selv er blandt disse, skal jeg ikke omtale det nu, men afvente Begrundelsen.

Jeg kan nøjes med disse korte Udtalelser, idet jeg altsaa anbefaler de nu omtalte Ændringsforslag, som er stillede dels af hele Udvalget og dels af dets 14 Medlemmer, samt de øvrige af Udvalget stillede Forslag, som dels er begrundede i Betænkningen, dels ikke behøver en nærmere Omtale — en Række af dem er jo i øvrigt kun redaktionelle.

Niels Rasmussen: Under Nr. 15 er der af et Flertal stillet Ændringsforslag til § 3, gaaende ud paa at indføre en Forandring i denne Paragraf, til Dels saalydende: „I Tilfælde af Uenighed i Bestyrelsen om dens Virkemaade skal Spørgsmaalet, naar mindst 5 Medlemmer kræver det, forelægges Ministeren for offentlige Arbejder til Afgørelse.“ Jeg skal blot med et Par Ord tillade mig at motivere dette Ændringsforslag.

I Lovforslagets § 2 anføres, hvorledes man tænker sig den fremtidige Havnebestyrelse sammensat, og det viser sig, at Sammensætningen er alt andet end ensartet, idet højst forskellige Interesser bliver repræsenteret. Det ligger da ikke fjernt at antage, at der kan opstaa Brydninger navnlig med Hensyn til Bestyrelsens Virkemaade, og det er for at danne en Art Sikkerhedsventil, hvis der skulde opstaa nogen Spænding, at man har stillet dette Ændringsforslag. Thi man kan gaa ud fra, at det i alt Fald ikke er udelukket, at enkelte Interesser kunde gøre sig saa overvældende gældende indenfor Bestyrelsen, at andre Bestyrelsesmedlemmer maatte formene, at Havnens Interesser ikke kunde siges at være varetagne saaledes, som de maatte ønske det, og kunde være af den Opfattelse, at man gjorde vel i at kunne

paakalde Ministerens Udtalelser om det foreliggende Forhold. Det er i Korthed det, man har tilsigtet ved Ændringen. Der kan naturligvis opstaa andre Tilfælde end det, jeg her kortelig har omtalt. Det er jo ikke udelukket, at Havnedirektøren, der i Fremtiden bliver den virkelig ledende af Havnens Anliggender og som Følge deraf ogsaa maa være den, fra hvem Initiativet som Regel maa udgaa, i sin Opfattelse af vigtige Spørgsmaal vedrørende Dispositionen over Havnen kan komme i Modstrid med et Flertal indenfor Bestyrelsen, men have fuld Tilslutning fra et Mindretal som her anført af mindst 5 Medlemmer. I saa Fald vilde det være rigtigt, at man hos den højeste Myndighed, i dette Tilfælde Ministeren, kunde faa Sagen forelagt og faa en klar Udtalelse om, hvorledes der skulde forholdes. Jeg skal ikke for Øjeblikket udtale mig nærmere, idet jeg tror, at jeg med disse faa Ord har karakteriseret Ændringsforslagets Indhold.

Sonne: Ved denne Sags første Behandling hævdede jeg den Opfattelse, at den ønskede Udvikling af Københavns Havn vilde være mindre betinget af Havraadetets Virksomhed end af Havnedirektørens Initiativ, Handlekraft og lydhøre Forstaaelse af, hvad Tiden og Udviklingen kræver. Ud fra den Betragtning erklærede jeg at kunne godkende det forelagte Lovforslags Bestemmelse om, at Havnedirektøren skulde være født Formand for Havneraadet; thi derved vilde efter min Opfattelse den Faktor, som blandt bevægende Kræfter betyder saa meget, nemlig Ansvar, være anbragt netop paa rette Sted, medens det paagældende Ansvar bliver uforholdsmæssig fortyndet, naar det skal paalignes et Havneraad, hvis enkelte Medlemmer, Formanden indbefattet, maa forudsættes at savne den dybere gaaende Indsigt i de faglige Spørgsmaal, hvis rette Løsning er af saa væsentlig Betydning for Havnens Udvikling.

Under disse Omstændigheder maa jeg beklage, at det under Udvalgsbehandlingen har vist sig, at jeg indenfor Udvalget er det eneste Medlem, der paa det her anførte Punkt er lige saa ministeriel som Ministeren. Udformningen af Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger ved denne anden Behandling, godtgør nemlig, at det Maal, man har tilstræbt, ikke, som i Lovforslaget foreslaaet, er at foretage en Sammensmeltning af de to hidtilværende Led af Københavns Havnebestyrelse, altsaa af Havneraadet paa den ene og Havne-